

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se inapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rēadul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 30 Novembre.

Rusia se pregătesc pentru de a da pept cu evenimentele, ce se pregătesc în Orient și Occident. Aceasta se vede din arangiarea agenților sei diplomatici, dintre cari după „Pester Lloyd,” domnul de Hitrowo va avea să se trimită din Bucuresci, unde făcuse atâtea isprăvi, la Athena, ear dl de Bützow agentul de acum dela Athena, va fi trimis la Constantinopol, în locul dlui Nelidoff, pentru carele va fi designat un post însemnat în serviciul intern al afacerilor ministeriului de esterne. Dislocarea aceasta nu ar fi surprințătoare, dacă tot acum Rusia nu ar pune la cale contragerea unui împrumut atât de colosal, cum nu s'a pomenit în istoria mai nouă a statelor europene și totodată nu ar concentra trupe însemnate spre granițele austriace și germane.

Concentrarea aceasta de trupe va avea anul acesta cu mult mai mare importanță ca în anii trecuți, când puterile vecine erau deplin informate, că Rusia nu dispune de bani pentru de a începe o campanie de războiu, și încă deodată cu statele aliate, cari publicaseră tocmai cam pe vremea aceasta contractul lor de alianță ofensivă și defensivă în interesul păcii europene. Acum însă lucrurile pot fi altmintea arangiate.

Pe tronul Germaniei numai șede un moșneag de 90 de ani, ci un om vigoros, și pe cum se vede, iubitoriu de glorie și măririi omenesci, și cine a urmărit cu atențiune espectoratiunile unor foi germane, cari nu pot sta de parte de principele Bismarck față cu alianța austro-ungară, în cari au adus în combinațiune și persoana clironomului nostru, ușor va vedea, că nu este de a se atribui o statornicie vecinică lucrurilor făcute de oameni.

Trebue deci, că este ceva în lucrurile, ce se pe trec de un timp încoace, și aceasta o dovedesce chiar și legea pentru armată, care se votează în ambele legislative ale imperiului nostru, și care lege cu sporirea armatei va mai îngreuna din nou bugetul cu câteva milioane așa, că nesuportabile vor deveni sarcinile militare la noi ca și la alții și așa o pace îndelungată, în care statele să fie înarmate din tălpi până în crescet, este egală cu ruina cetățenilor și punerea lui sub concurs.

Prea s'a dezvoltat simțul pentru nisce idei, a căror realizare va costa multă vērșare de sânge, și simțemintele sunt de multe ori mai puternice decât să poată fi înlănțuite prin contracte făcute de minte și resoanele ei. Un mic conflict la granița Franceiei, o revoluțiune de palat în Sērbia, nu sunt lucruri imposibile, și aceste sunt de ajuns ca să ne trezim cu

o constelațiune europeană, în care tunul să decidă despre viitoarea cartă a Europei.

Așa ne explicăm noi sporirea armatei la noi în un timp, când deficitul e permanent; așa ne explicăm împrumutul colosal rusesc și campania, ce s'a întreprins în Germania pentru zădărnicierea împrumutului și împedecarea subscripțiunilor, ca nu cum-va Rusia să poată purta războiul cu bani germani.

Pe când reacțiunea lucră așa în Germania și s'a întins până și în Ungaria, în Franca contragerea și realizarea împrumutului rusesc este promovată și ajutată prin subscrieri de milioane, drept semn, că francesii contează la alianța rusească și drept semn, că li s'a dat asigurări pozitive din partea autocratului tutuzor rușilor.

Fi-va cestiunea orientală la ordinea țilei, fi-va lupta între pangermanism și panslavism, nu se scie, tot ce se scie e, că ne aflăm în ajunul unor evenimente serioase, și că prin puterea cea mai mare, de care dispune ați Germania, ecuilibrul european este stirbit și aceasta e de ajuns ca să provoace jalusia în statele vecine și un felu de neîncredere chiar și în statele aliate. Dovadă este vorbirea deputatului ceh Gregor, carele în parlamentul austriac a dat expresiune acestei temeri dīcēnd, că votează proiectul de armată, dar nu Germaniei și de dragul ei, ci împăratului Francisc Iosif și dinastiei Habsburgilor, a cărui întărire o doresc și o are în vedere, când acceptă înmulțirea armatei și cu ea înmulțirea sarcinilor, ce vor resulta.

Pe când aceste se petrec în jurul și înlăuntrul monarhiei, la noi în Ungaria putem bine aplica proverbul român: „Satul arde și baba se peptină”. La noi cestiunea, că în ce limbă are se depună voluntarii esamenul de oficer este cestiunea cea mai de căpetenie, ear nu, că de unde și până când să se mai continue exploatarea pungilor cetățenilor în favorul armatei, al acestui moloch, care inghite tot, ce produc mii și milioane de brațe muncitoare.

Până când alții privesc lucrul din partea cea serioasă, din partea primejdiilor, ce pot să se descare cu vehemență asupra capetelor noastre și ale monarhiei, la noi oamenii tot pondul îl pun pe forme și împlinirea formelor îi mulțămesc, îi aduce în estas și îi împinge la tot soiul de jertfe, ear neîmplinirea sumuță tinerimea la demonstrațiuni copilăresci, demonstrațiuni, ce se termină cu terorisări și de multe ori cu capete sparte. O producțiune teatrală în apropierea Vienei, o producțiune festivă în onoarea unei țile, înaintea căreia și pleacă capul tot suditul austro-ungar, e de ajuns ca să scoată pe oameni din ogașa cea adevărată și să uite de manoperele, ce se pregătesc în jurul monarhiei și

în special manoperele, ce se petrec din partea Rusiei, care se vede și a făcut de program a se refuși odată cu Austro-Ungaria.

Nu am făcut nici un secret din simțemintele, ce le nutrim față de dinastie, nu facem nici acum, ci stăm gata a pune pepturile noastre totdeauna în față ori-cărui dușman, ce o ar amenința, fie el oricine, și dacă alipirea aceasta neclătită a noastră nu a fost până acum din deplin recompensată, noi nu ne perdem speranța, că evenimentele, ce se vor desvolta în monarhia noastră vor afla pe români între cei dintăiu, cari varsă sânge pentru patrie și domnitoriu, și aceasta va fi demonstrațiunea cea mai eclatantă, cu care vom dovedi lumii, încât suntem noi element vrednic în țeară și încât sunt îndreptățite persecuțiunile ce au pornit asupra noastră din partea celor ce nu a fost nici odată mai sinceri și mai loiali ca noi.

Revista politică.

Camera din Budapesta continuă cu desbaterile proiectelor de legi prezentate din partea guvernului. După-cum anunță foile din capitală se așteaptă, că încă în sesiunea aceasta să se presinte și să se desbată un proiect referitoriu la administrațiunea financiară, care va suferi o reformă radicală. Reforma o reclamă mai ales împregiurările actuale, cari nu se mai pot mulțămi cu organizațiunea de până acum. În principiu considerat proiectul, dīc foile cestionate, promite o îmbunătățire însemnată și el va fi cu atât mai binevenit, cu cât lipsa unei reforme s'a simțit încă mai de mult.

În privința legii pentru armată foile vorbesc cu multă siguranță, că proiectul se va presenta cu modificările făcute de comisiunea esmisă în conțelegere cu ministrul honveșimei și că astfelu prezentat se va și primi în cameră. El realizează încât-va și speranțele maghiarilor, căci va permite tinerilor maghiari a depune esamenul din studiile teoretice în limba maghiară. Unele foi urgează chiar aducerea proiectului spre desbatere, accentuând, că acum e timpul cel mai oportun. Se crede însă cu toate acestea, că în anul acesta abia se va putea lua în desbatere generală și numai în anul viitoriu se va face desbaterea specială.

Pare, că spiritul maghiarilor în ce privesc proiectul pentru armată a pētruns și în castelele parlamentului vienes. Într-una din ședințele trecute proiectul a dat material la o discuțiune învăpăeată. Gregor, conducătoriu partidei cehilor tineri, reflectând unui antevorbitoriu, care pune mare preț pe alianța

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoriă.

Tagebuch

über die bischöflichen Berathungen in Wien.

(Urmare).

33. Am diesen Tage, den 22/10-ten März Nachmittag um 3½ Uhr starb der Temeswarer Bischof Pantelimon Zsvikovics im 56-ten Jahre, die irrdischen Ueberreste desselben wurden am 26-ten in der Kirche zur heilig. Dreifaltigkeit eingesegnet, und dann nach Kloster Rakovatz in der Karlowitzer Erzdiözese zur Bestattung abgeführt.

34. Am 23-ten März wurde eine Sitzung abgehalten, zu welcher der Siebenbürger Bischof nicht eingeladen war. Ein Bischof der dieser Sitzung beigewohnt hatte, erzählt den Verlauf derselben folgender Massen: Diese Sitzung wurde, wie alle anderen, ohne alle Ordnung gehalten; die Ursache dieser Unordnung soll der Vorsitzer und eigentlich sein ungeschickter Takt in der Leitung der Verhandlungen gewesen sein. Es entspannen sich verschiedenartige Debatten zwischen den Bischöfen. Das Beachtenswer-

theeste davon ist die Bemerkung des Bucowinaer Bischofs, dass er nicht begreifen könne, was die serbische Patriarchie eigentlich sei, indem er von der Errichtung derselben ämtlich nicht verständigt worden ist, und die orientalische Kirche, nämlich die Patriarchie, Russland und Griechenland, dieselbe nicht anerkannt hat. Der Karlstädter Bischof äusserte, dass er über diese Angelegenheit auch nicht mehr wisse, als der Bucowinaer. Der Präses erwiederte darauf, dass er sich wundere, wie man über die serbische Patriarchie Nichts wisse, da es eine Geschichte derselben gibt, und nachdem er noch Mehreres über diese Sache gesagt hatte, bemerkte der Karlstädter: es frage sich aber ob der Ipeker Patriarch Arsenius Czernovics befugt war, den Patriarchalstuhl von Ipek nach Österreich zu verlegen. Nach diesem kam die Rede auf die romanische Metropole. Der Bukowinaer Bischof nahm die diessfällige Petition der Romänen in Schutz und erklärte sie für gerecht. Die übrigen Bischöfe, verhielten sich still dabei, der Vorsitzer aber wollte diesem Diskurse dadurch ein Ende setzen, dass er die Fortsetzung der Verlesung des Rajacsics-Hakmanischen Operats beantragte. Hier fragte der Bukowinaer, was die Ursache wäre, dass der Siebenbürger nicht zugegen sei? Der Patriarch erwiederte, dass er den Siebenbürger deshalb zu der Sitzung nicht eingeladen hätte, weil er seine Antwort auf die Programmpunkte dem hohen Mini-

sterium bereits unterbreitet hat. Darauf bemerkte der Bukowinaer abermals, dass dies kein Grund zu dessen Ausschliessung wäre. Auch der Dalmatiner äusserte sich: der Siebenbürger habe gute Grundsätze und habe erklärt, dass er sein dem hohen Ministerium vorgelegtes Gutachten zurücknehmen, und den Anträgen der bischöflichen Konferenz beistimmen werde, wenn sie mit seinen Grundsätzen vereinbar sein werden, deshalb sei seine Mitwirkung bei den Berathungen notwendig. Im gleichen Sinne sprach sich auch der Karlstädter aus, und nur der Pakratzer schwieg dabei vermuthlich, weil er von der Ausschliessung des Siebenbürger schon früher durch den Vorsitzer unterrichtet war. Hierauf fing der Vorsitzer den Bischöfen anzuempfehlen, sie möchten trachten, zu einer Einigung ihrer Ansichten zu gelangen, und so ein Resultat zu erzielen, indem die Zeit vergeht. Der Karlstädter Bischof bemerkte darauf, er werde noch bis zum 15-ten Mai warten, um zu sehen, welche Wendung die Berathungen nehmen, dann aber, im Falle keine Einigung zu Stande kommt, werde er für sich arbeiten, um so seiner Berufung nach Wien Genüge zu leisten. Der Vorsitzer machte nun abermals den Antrag auf Verlesung des Rajacsics-Hakmanischen Elaborats mit dem Beisatze, es so schnell als es nur möglich ist, durch zu gehen.

(Va urma.)

cu Germania, a Țis, că Austria trebuie să-și întărească armata, ca nu cum va avea alianță prea mult lăudată să se rupă, căci alianța cu un stat mai puternic, e pentru cel mai slab numai un jug de servitute. El ar considera legea pentru armată, când ar fi adusă din acest punct de vedere de împăratul Austriei, care e și rege al Boemiei, dar nici decum luând în privire politica de alianță germană-austriacă. Ura, ce nutrește boemii față de prusieni se vede din urmatoarele accentuări ale vorbirii fulminate: În adevăr noi boemii n'am avut nici când simpatii pentru prusieni. Din mine vorbește esperința istoriei patriei. Căci de câte ori n'au voit prusienii să răpească Boemia, ori să o nimicească! Ori să se fie stîns în adevăr pofta aceasta pentru tot deuna? N'a fost anul 1886, manifestul către „victoriosul regat al Boemiei” și alte ispite spre a ne săpa mormântul. Și când regimentele prusiene se retraseră, strigară în bătaie de joc „la revedere!” Nici o mirare deci, că le-au plăcut mai bine în infloarea Boemiei decât în pustele năsiptoase ale Brandeburgului. De altcun popoarele austriace încă nu calcă pe trandafiri, dar de domnia prusiană să ne apere Dumnezeu și toți sfinții. „Hlas Narodna”, reflectând la rezoluțiunea comisiunii din dieta ungară în ce privește limba în armată observă, că dacă limba germană va suferi o sguduitoră în Ungaria și dacă rezoluțiunea va avea consecuențe favorabile pentru maghiari, — nime nu stă bun, că acest principiu nu va fi propagat și pintre cehi și nu vor pretinde și ei să se introducă aceleași măsuri și în Cislaitania față cu voluntarii cehi.

Pe lângă încurcăturile cele mari, ce există în Sârbia presa panslavistă nu încetă cu agitațiunile ei. Și de un timp încoace pare a și fi câștigat chiar mare teren și mai mare influență în cercurile conducătoare. Din acest incident oficiosul „Srpsca Rec” îndreptează un articol de tot vehement contra presei rusești. Atacurile foilor rusești, Țice cestionata foaie, au fost îndreptate până acum numai contra partidei progresive, împedcând astfel dezvoltarea pacinică în Sârbia; ear acum după ce i-a succedat regelui a face o înțelegere, între partide, dela carea condiționează prosperarea și independența Sârbiei, atacurile lor sunt îndreptate contra tuturor partidelor și chiar persoane, cari mai înainte erau cruțate, acum sunt lovite fără nici o milă. Amestecul ei nu e de caracter a promova interesele sârbesci; ci se poate considera mai mult tendențios spre ruina Sârbiei.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Sibiiu, 30 Novembre.

Se împlinesc în curând 15 ani, de când bărbatul fenomenal, Marele Andreiu, a închis ochii pentru vecinicie.

Dar dintele timpului n'a putut să nimicească și amintirea lui. Țerina rece reinvie și se intrupează în ființă tot așa măiestoasă, ori de câte ori ne gândim la trecutul și la viitoriul bisericii și al neamului nostru.

Căci grandioasă a fost opera spiritului său, și măreață va rămâne ea pentru toți timpii.

Condusă de nobila intențiune a mai adauge la eternizarea memoriei fericitului în Domnul, Marelui Archiepiscop, societatea de lectură a elevilor noștri din seminarul „Andreian” a arangiat și în anul acesta în ajunul Țilei „sf. Andreiu” festivitate sârbătorească, obicinuită: „Ședință publică.”

Societatea s'a prezentat de astădată cu un program ales și destul de bogat, luând în considerare localul, atât de mic, față cu considerabilul număr al publicului, care aleargă din toate părțile, atras de însemnătatea Țilei.

Ședința a deschis-o presidiul societății Dr. I. Crișian intonând în câteva vorbe însemnătatea serei și mulțămind publicului pentru participarea atât de numeroasă.

Punctul al II-lea din program: „Cuvântul ocașional”, rostit cu destulă elocință de clericul curs III-lea D. Goia, a fost un scurt dar adevărat panegiric potrivit festivității, și cu efect puternic. Nu mai puțin impresionabil a fost punctul III-lea: „Concertul din luncă”, poezie de Vasile Alexandri, declamată de cler. curs I, Corneliu Perșinariu. Poezia nu e tocmai ușor de declamat și de tot anevoios de a o memoriza. Efectul produs dovedește însă, că declamatoriul posedă dexteritate și are o bună memorie, și el era cu mult mai puternic, dacă Ținuta declamatoriului și tonul era puțin mai acomodată spiritului poeziei.

Punctul V-lea: „Cum e considerată rugăciunea, cum e de a se săvârși și binefacerile ei”, disertațiune de cler. curs III-lea, G. Enescu, e o temă bine lucrată și pătunsă; ea a fost ascultată cu convenita atențiune.

Gustul publicului a satisfăcut mult punctul VI din program: „Friguri de autor”, dialog de N. Gane, predat de N. Cărpinișan și A. Galea, clerici curs III-lea. Diletanții au exprimat adevărată intențiune a autorului. Mania a „comite” novele pentru a ajunge mare literat, chinurile ce l torturează pe autor din cauza, că fantasia nu-l ajută și peana nu scrie singură, măchnirea, că cetirea „copilului” la care a muncit atât de mult, ș'a fost espus atacurilor de nervi, a adormit pe bunul lui pretin, la care alergase să-l consulteze, a fost espuse de clericul Galea cu mult sentiment și în „friguri”; îngâmfarea literară, nepăsarea pentru produsele altora a fost interpretate foarte bine prin clericul Cărpinișan.

Cu intențiune vorbim mai la urmă despre punctele: I. „Rugăciune”, cor de C. M. v. Weber; II. „Zorirea”, cor de Attenhofer și VII: „Intre peatra Detunată”, cor de G. Dima, căci corurile și acum a format culminațiunea sârbărei. Dl G. Dima, ca și de altădată, a pășit cu elevii sei, instruiți cât se poate de bine, cu o siguranță caracteristică, care a înălțat nimbul nostru.

Sentimentele de mulțămintă a le publicului față de membrii societății le a interpretat Ilustritatea Sa părintele vicariu N. Popea, punând la inima tinerimei și a întregului public, ca să fim mulțămitori marilor noștri binefăcători.

Și acum de încheere! Umbra marelui Andreiu și geniul lui, care ca și un inger pădătoriu plutesce asupra noastră, să ne conducă și în viitoriu. În același timp să nu uităm însă a ne trage bine seama cu prezentul, a ne strînge rîndurile și cu dorul, cu carele a lucrat Marele Archiereu pentru biserica sa, să lucrăm sub conducerea actualului cap bisericesc pentru conservarea puternicilor temelii, ce fericitul în Domnul le a pus. Să nu uităm vorba: *Nici un profet n'are valoare în țeara sa înainte de moarte*; dar să ne aducem aminte și de vorbele fericitului Andreiu: *Fiiți pe pace, nu vă sfădiți!* — b —

Cuvântare

la înmormântarea emeritului, protopop Zacharia Boiu, rostită de parochul George Șoneriu din Saschis în 14 Octombrie, 1888 v.

(Încheiere.)

Glasul unui protopop, și al unui preot, trebuie să fie ca și al trimbiții, ca să spună în fața poporului său fărâdelegile lor și ale fiilor lor. Îngrigirea sa să fie fără șială: ce am trebuit să fac viei mele și nu um făcut?

Din cele Țise până aci urmează de sine, că un protopop și paroch numit cu numele de „Părinte” trebuie să fie întru înțelesul cel mai strîns al cuvântului: „Părintele turmei sale, a cărei soarte bună sau rea, ca marelui Păstoriu Christos, îi zace la inimă, luând parte din bucuria turmei sale, și pătînd împreună cu densa întru durerile sale, urmând lui Moise, „carele făcându-se cu credința mare, s'a lăpădat a se numi feciorul fetei lui Faraon, alegând mai bine a pătîmi împreună cu poporul lui Dumnezeu de cât a avea dulceața păcatului cea mult trecătoare.” Evrei cap 11 v. 24.25.

În urma acestor exemple vii, Prea stimaților domni și iubitorilor ascultători, viu a ve descrie în scurte cuvinte viața, Preameritatului defunct:

Răposatul s'a născut la anul 1800, Maiu în 8 Țile, din familia bătrânului preot Michail Boiu din Bodagaia de jos, astăzi comitatul Odoheului, eară tatăl său a fost fiul amintitului preot Moise Boiu și maică sa Maria Drăgici, fost preot și paroch în comuna Hetiuri, unde răposatul s'a și născut, și rămînd orfan de tată l'a luat lângă sine parochul și protopopul Stefan Balaș din Sighișoara, din a căruia bună-tate și studiu, până au venit în anii 1817 și 1818 la învățarea pedagogiei și teologiei, după a căror absolvire cu succes eminent, venind în Sighișoara, unde a fost aplicat de învățătoriu la școala română confesională, pe lângă protopopul Balaș, și după răposarea acestuia s'a căsătorit cu dna Ioana Păloșan la anul 1822. În anul 1828, 2 Octombrie a fost chirotonit de preot capelan protopopes prin Prea sfinția Sa episcopul Vasile Moga, și în anul 1833, a fost ales de paroch primariu tot în Sighișoara, eară în urma răposărilor trei protopresbiteri, Stefan Balaș, Ilie Medrea și Nicolae Ilivici, la anul 1845 a fost denumit de administrator protopopes, și după diligență, și praca cea de laudă, făcută pe lângă acești 3 protopresbiteri cu toată dreptatea merită, că în anul de trista memorie 1848 în 4 Decembrie au fost ales și sfințit de protopop definitiv, prin nemuritoriul marele Andreiu baron de Șaguna, fostul pe atunci episcop, și înzestrat cu brâu roșu pentru vața și autoritatea de protopresbiter.

În fine ce trebuie a mai Țice, primind răposatul sarcina de preot, ca unul ce avea zel, avea rîvnă și mare iubire către biserică, pe lângă poporul său, care l iubia prea mult din bunele și nobilele sale purtări, s'a apucat de a repara biserica, carea devenise în ruinare prin ocărnuirea alor 4 parochi antecesori, cari parte mutându-se la alte parochii, parte din trînșii răposară aci unul după altul, eară răposatul în domnul, în înțelesul cuvântului „dragostea casei tale me mîncă pe mine”, avînd zel, iubire și bărbăție, o au înzestrat cu odoară și cu cărțile necesari, au stăruit cu braț de fer, și cu diligență rară la cumpărarea scoalelor, la or-

ganizarea acelor, înțelegându-se bine cu inteligența română de aci, au înființat școala elementară cu 3 clase, și cu 3 învățători, mijlocindu-le acestora lefi corăspunătoare.

Eară ca protopop tractual a stăruit cu bună înțelegere, cu blîndețe și cu sfătuiriile sale de un adevărat părinte, pentru înfrumșetarea bisericilor tractuali și înzestrarea acelor cu odoară și cărțile necesari, carei era devisa sa, cu ridicarea de școale corăspunătoare legilor, cu aședarea de învățători buni, și toate erau în armonie și la culmea înflorirei! Bărbatul acesta și părintele nostru cel bun, atîta s'a sciut purta de cu tact, înțelegere și iubire către toți de comun, încât abia îl așteptau preoții și poporul, ca să vină la visitația canonică și școlară, încât se poate aci aplica cuvîntul Evangelistului Matei cap 11 v. 28.29: „Luați jugul meu spre voi, și veți învățați dela mine, că sunt blînd și smerit cu inima, și veți afla odihna sufletelor voastre.” Și eară: „Pildă v'am dat voue, că precum am făcut eu, și voi asemenea să faceți.” Ioan cap 13 v. 15.

Amintitele fapte și neobosita lucrare a răposatului în domnul, stoarse stima și iubirea noastră până era încă în viață. Tot acelea sunt motivele triste, care ne făc să urmăm lui Iosif, „și cădînd pe fața părintelui aicea răposat, să-l plîngem cu amar și să-l sîrutăm pe el.” Facere cap 50 v. 1. Dînsul a fost bucuria inimei noastre, și aceasta acum s'a stricat. El a fost cununa familiei sale, și aceasta au cădut cu daună nevindecabilă. Să-l plîngem dară fraților!

Drept aceea, jalnicilor ascultători! Preademnul protopop răposat, Zacharie Boiu, și închee în Țiua de aȚi cursul vieții sale atîta de prețuit pentru noi, sufletul său a trecut pe cărările nemuririi, de unde nimenea nu s'a mai întors, la loc șurile odihnei cei vecinice, eară rămășițele sale pămîntene, vin a se da mamei noastre comune, pămîntului.

În această stare așa mi-l închipuesc ca pe un vieriu, carele se desparte de via sa, în carea a lucrat și a asudat noaptea și Țiua, o durere tainică îi cuprinde toată familia, inima-i arșă și văpaia din urmă se ridică din focul vieții ce acuși va să se stingă; mai aruncă dară o privire mîngăioasă spre familie-Ți, și pleacă.

Eată închipuitul vieriu, au poate să-și încete suspinele, să-și închee lacrimile, să-și tînuască durerea, ce-i sfășie inima, vădîndu-se ajuns la starea din urmă a vieții sale, și să-Ți Țică viei sădite de mîna celui Preainalt și încredințată lui spre cultivare pentru totdeauna cel mai din urmă rămas bun!? Ba nu! ci mai uitîndu-se odată îndărîpt la toate ce crece pe teritoriul viei în chip de salutare nădușită de durerile despărțirii — cu inima grea, dar odihnită în voia lui Dumnezeu, pleacă pe calea croită de legea naturei ne-strămutabile, și via încredințată și de mai marele păstoriu Christos prin Înalt Prea sfințitul său părinte arhiepiscop ca cap al bisericii noastre, o predă și străpune eară în îngrigirea celui ce i au dat-o.

În fine Preanonoratul d-funct, emeritul protopop Zacharie Boiu se recomandă Escelenții Sale Înalt Prea sfințitului părinte arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, sărutîndu-i prea sfințita mîna și mulțămindu-i pentru multele faceri de bine primite dela Înalt același, pe de altă parte îl roagă cu umilință spre a-i da binecuvîntarea din urmă.

Se recomandă Prea veneratului consistoriu archidieceșan, pentru spriginul în oficiul său de protopresbiter, și pentru ajutorarea de multe-ori în sfera aceasta de grea misiune.

După acestea să întoarcă către mult iubii săi fii, nepoți și nepoatele saleși mulțămindu-le pentru spriginul în timpul vîduviei sale de 3 ani, dela care cerându-și un rămas bun le Țice prin mine: Isvorul cel dulce a săcat, pomul cel roditoriu s'a uscat, mila părintească s'a sfîrșit, ocărnuitoriul cel bun l'aȚi pierdut, pe lângă care dîndu-ve binecuvîntarea părintească, ve lasă cu Dumnezeu.

Iubiților consăngeni, cari a-Ți stat în gradurile de consăngenitate mai aproape sau mai departe, voi cari a-Ți pierdut nu numai un consăngean, ci și pe cel mai bun părinte al vostru, voi cari a-Ți întors iubirea lui în iubire, sinceritatea și îngrigirea lui pe voi și pe familiile voastre să ve umbrească iubirea și binecuvîntarea lui, să ve conducă întru toți pașii voștri. Prea onoraților domni protopopi, onoraților frați preoți tractuali, cari sunteți chemați spre a lucra în via domnului! ve Țice voue fericitul răposat în domnul, prin Apostolul limbilor Pavel 1. Timothei cap 9 v. 20: „Păziți lucrul și turma încredințată voue, depărtaȚive de glasul deșert și spurcat, și de vorbele contrare ale sciinții, ce au nume fals.” Fiți și rămăneți între toate împregiurările aceste vieți schimbătoare, credincioși bisericii și poporului, din al cărui sin a-Ți eșit, și credincioși învățăturilor, ce a-Ți primit. Primiți binecuvîntarea sa frățească, și părintească și ertarea sa pentru toate, și nu ve uitați în rugăciunile voastre de sufletul său.

Iubitului său popor parochial, fiilor sei spirituali, pre cari iau cuprins totdeauna cu iubirea părintească din inima sa, pentru a cărui mai bună stare bisericășcă, școlară și politică a ostenit atîta de mult cu periclitarea sănătății sale, spre a le aduce la înflorire și înaintare, ve lasă ca ereditate iubirea și zelul său cu cea mai din urmă binecuvîntare părintească și iertare.

Reverendisimilor domni preoți, apoi domni și doamne de diferite confesiuni și naționalități ai acestui orașiu! Onorat cler, al acestor nobile confesiuni! Stimaților domni de diferite oficie, și ranguri ai acestui oraș! și stimaților orașeni! Prea onorat public de toată starea, confesiunea, naționalitatea și condițiunea! cari va-Ți adunat numeroși în jurul acestui sicriu, în care zace meritatul nostru protopop emerit

*) Ce aflăm de interes a o publica la alt loc. Red.

Zacharia Boiu, va-ți adunat spre a da expresiune consimțământului vostru de întristare, durere, stimă și venerațiune pentru nereparabila pierdere a părintelui protopop, care a adormit în domnul, și va-ți adunat spre a da dovadă, că răposatul a corăspuns în faptă aspirațiilor, consulatelor și pretensiunilor voastre juste de drept și dreptate oficiului său, — mulțămită voue pentru această frățietate, cu carea îl întimpinăți în momentele din urmă ale despărțirii sale din această lume.

Mulțămită și din parte-mi pentru paciența, cu care m'ați ascultat, deși peana mea n'a fost destul de măiestră spre a întâiși misiunea unui paroch și protopresbiter român, și a descrie sublima carieră, pe carea a umblat iubitul nostru protopop, răposatul în domnul atâta de glorios, rog indulgența voastră, ca pentru durerea adencă de această pierdere, ce face presiune și asupra inimei mele, să suplenească acest defect.

Și acuma nu te voiu mai reținē sufletu fericit! mergi în pace pe calea nemuririi în locașurile răposului vecinic, unde ți-a gătit domnul și ție loc, după meritele tale, dute! și lacrimile noastre te vor petrece.

Tu ai apus în veci de pe orizontul nostru, dară memoria ta nu va perī nici când dintre noi, ci o vom păstra cu scumpătate ca pe un odor preste mulți ani.

Iară iubirea ta de biserică, școală, patrie, națiune, credință și religiune, le vom urma și în cele mai critice împregiurări și după puțină le vom lăsa să le urmeze și filor nostri, ca să ude cu lacrimile mulțămitei și recunoștinții mormântul teu și să binecuvinte sufletul teu cel bun Amin!

Varietăți.

* (Chirotonire.) Ieri s'a chirotonit de presbiter dl D. Manole, ales paroch în Târlungeni, ear de diacon dl Ioan Popoviciu prof. și director la școala elementară de fete a reuniunii femeilor române de aici.

* Sărbarea amintirii marelui arhieru Andreiu Șaguna și în anul acesta ca și în anii trecuți aici în Sibiu s'a făcut cu pompa cuvenită. Începutul sărbării s'a făcut prin ședința publică a societății, ce i poartă numele, dată în presara dăilei, și s'a continuat prin săvârșirea liturghii și a parastasului în biserică din cetate. La parastas au oficiat: Preacuvioșia Sa Dl archim. și vicariu archiep. Nicolau Popea; Preacuv. Sa dl archim. Dr. Il. Pușcariu; P. O. d-nii asesori consist. N. Cristea și M. Lazar; P. O. d-nii prof. sem. I. Ghibu și Dr. I. Crișan ca protodiacon.

* (Personal.) Majorul L. de Michna director ces. reg. în direcțiunea de geniu, a plecat din Alba-Iulia la noul său post în Cașovia. Dl de Michna s'a bucurat în societatea din Alba-Iulia de o mare vață, știind a câștiga simpatii tuturor.

* Bugetul orașului Sighișoara pro 1889 e preliminar cu 67,077 fl. 14 cr. venite și 67,068 erogate.

* (Foc.) Din Alba-Iulia se scrie, că un înfricoșat incendiu a prefăcut în cenușă casele și supra edificatele mai multor locuitori. Incendiu a fost în cele din urmă localizat, mulțămită hărniciei pompierilor, conduși de căpitanul cetății, Iosif Roșca, și a miliției, carea încă a alergat în ajutoriu. Timpul de tot liniștit a contribuit mult la localizarea focului, căci la din contră era espusă flacărilor cea mai mare parte a orașului.

* (Universitatea din Berlin.) Universitatea din Berlin numără pe semestrul de earnă 5890 de studenți, cu 1177 mai mulți ca pe semestrul din earna trecută. La facultatea teologică ascultă 840, la cea juridică 1585, la cea de medicină 1456 și la cea filosofică 1919. Prusia dă un contingent de 4302, ear celelalte țări ale imperiului 870. Urmează apoi statele europene cu 405 studenți, și anume ruși 127, helvețieni 86, austriaci 39, din Ungaria 37, englesi 33, câte 11 francesi, italieni și români, 10 greci, 9 svedeni și norvegeni, 4 turci, 3 sârbi. Americani au fost 171, din Asia 39, 2 din Australia și 1 din Africa.

Bibliografie.

„A régi magyar nemes” (Nobilimea veche maghiară) este titlul unui opărarit în editura societății Franklin din Budapesta și scris de dl Mocsáry Lajos. Ea e un felu de întimpinare la scrierea lui Béla Grünwald: „A régi Magyarországnak” Deocandată ne mărginim a spune, că scrierea, afară de introducerea are 12 capitole: 1. Causele decăderii Ungariei vechi, după Béla Grünwald. Constituțiunea ordinilor. 2. Panegiricul absolutismului. 3. Națiunea și regimul. 4. Afacerile esterne, autoritățile supreme, armata. 5. Finanțele, economia. 6. Justia. 7. Comitatul. 8. Biserică și instrucțiunea. 9. Nobilimea. 10. Limba maghiară și literatura. 11. Vederile lui Grünwald în cestiunea naționalităților. 12. Învățături.

Cum e considerată rugăciunea, cum e de-a se săvârși și binefacerile ei.

Motto: Cereți și vi se va da; Căutați și veți afla; bateți și se va deschide. Că tot cel ce cere ea; Și cel ce caută, află și celui ce bate i se va deschide. Math. VII v. 7. 8.

Făcând o scurtă revistă asupra societății creștine din present în ceea ce privește starea religioasă și morală, și în special în ceea ce privește cultul religios, vom afla, că ea astăzi nu se conformează întru toate spiritului învățăturilor mântuitorului și regeneratorului neamului omenesc.

Astăzi sunt o mulțime de indiviți, cari fie că nu cunosc bunătățile ce le oferă puterea religiunii nu numai că nu caută a se conforma acelor învățături, ci din contră privesc cu răceală la multe forme religioase, care nu sunt decât nise adevărate expresiuni ale unei inimi avântate spre idealul perfecțiunii. Sunt multe formele religioase, care nu sunt considerate, cum ar trebui, și dint'răceasta face parte și rugăciunea, carea, ca expresiunea credinței, dragostei și a nădejdei creștinesci, e de mare importanță.

Rugăciunea, în deosebi rugăciunea în familie, cultul privat, se privește ași de mulți, cari au de altmintrelea pretensiuni de o cultură superioară, ca un ce superfluu, fără nici o influință și însemnătate. Păreri de acestea, de altmintrelea în treacăt fie dis, la noi românii cu greu vor prinde rădăcini, căc poporul român este unul din popoarele cele mai evlavioase, trecând în privința aceasta de multe ori chiar în esagerări.

Cum că toți, cari țin actul rugăciunii de superfluu greșesc, numai încapē indoeală. Căci oare nu și prin rugăciune se arată vrednicia, superioritatea și prin urmare și cultura omului? Dacă omul se numesce, în sens figurat, coroana tuturor creaturilor, aceasta n'are să se reducă atât la perfecțiunea fizicului lui, la frumoasa și maiestoașă lui figură, carea a inspirat pe mulți poeți antici*) de a o cânta, ci mai mult la partea lui spirituală, care ridică și înalță pe om, în deosebi prin rugăciune adevărată până la Dumnezeu.

Dacă în rugăciune, prin urmare omul își arată puterea extraordinară a spiritului său, să nu merite aceasta toată considerațiunea?

Să merite rugăciunea considerațiune însă și dint'ralt punct de vedere. Rugăciunea e de lipsă chiar pentru om.

Pentru ca să ne putem convinge despre acest adevăr, e bine să privim lucrul mai de aproape:

Omul a fost creat de D-șeu bun, fără de mulțimea de defecte, de cari e copleșit astăzi. După păcatul strămoșesc însă, omul a perdit mult din însușirile cele frumoase, ce-l împodobiau, și a ajuns a fi supus la nenumerate slăbiciuni. Cum că e așa aceasta, ni-menea nu o poate trage la indoeală mai ales după ce în toate dăile ne convingem, că omul se împedecă și de lucruri, preste care crede, că va putea trece cu ușurință. Năcaz și periclu îl întimpină pe om la tot pasul, și acolo unde visurile și iluziunile lui îi pun în perspectivă munți de aur, el nu întimpină decât numai greutăți și desamăgiri. Pericol îi vestesce norul negru, când se ridică preste sămănăturile, a căror spice coapte surid economului, pericol îl aduce seceta, care uscă pământul, și alte multe, și cred, că cei mai mulți dintre noi vor fi dat preste vre o cărare spinoasă, pe care n'a putut o în cungiura.

Ce să facă omul în mulțimea asta de pericule? Cunoscându și el puținătatea și neajutorința sa, a început să ofteze după ajutoriu străin. Dar de unde să ceară acel ajutoriu? Dela oameni? Nu, căci sunt semenii sei. A trebuit să ceară ajutoriu dela acela, care îl poate da, dela D-șeu. „Ajutoriu meu dela Domnul, cel ce a făcut ceriul și pământul” dice psalmistul (Ps. CXX v. 2).

Iată de ce merită atâta considerațiune rugăciunea. Necesitatea ei se impune de sine prin perfecțiunea omului atât la trebuințele trupesci, cât mai vârtos la cele sufletesci, unde omul de asemenea fără ajutoriu celui Prealalt, se vede slab și supus ispitelor.

Constatată fiind importanța rugăciunii, ea pentru ca să lase însemnată influință asupra celui ce o face, trebuie să întrunească în sine mai multe condițiuni.

Cea mai însemnată condițiune, ce trebuie să o aibă rugăciunea este, ca să fie făcută cu căldură și dragoste, să fie făcută cu un cuvânt: „cu duhul și cu adevărul”, cum dice însuși Is. Chr.

Rugăciunea lipsită de aceasta însușire, nu este altceva decât o recitare rece mecanică, „opus operatum”, care se face fie din obicei, fie ca să folosească unora și altora drept haină de sfințenie, pe când toată lucrarea lor dovedesce contrariul, inima lor

*) Os homini sublimē dedit, coelunque videre iussit et erectos ad sidera tollere vultus. Ovid.

e împetrițată cu cugete de soiul de a face rău altora, „e de parte de D-șeu” cum dice Is. Chr. Precum tă-măia, dacă nu se pune pe cărbuni, nu răspandesce mirosul său plăcut, așa și rugăciunea, fie ea cât de frumoasă, dacă nu isvorește din focul iubirii D-șesci, nu se înalță la ceriu. (Va urma.)

Mulțămită publică

La însărcinarea adunării generale a reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din districtul Sighișoarei din anul curent, subscrisul comitet central al acestei reuniuni își implinesce una din cele mai plăcute datorințe, când exprimă și pe aceasta cale deplina sa recunoștință și mulțămită onorabilului paroch Zacheiu Sas din Blășel, protopresbiteratul Târnavei inferioare, On. comitet parochial și poporului credincios din aceasta comună parochială, pentru cordiala primire, ce au întimpinat din parte-le învățătorii cu ocaziunea adunării generale a reuniunii districtuale, ținută la 24 și 25 Iuliu a. c. v. cărora pe lângă cartirul gratuit pe întreg timpul adunării generale li s'au oferit din partea parochului și respectivului popor și viftualele gratuit, într'un mod pe deplin mulțamitoriu. Onoare unui atare preot! și fericit un astfelu de popor, care se bucură de un astfelu de conducătoriu brav!

Din ședința comitetului central al reuniunii învățătorilor gr. or. din districtul Sighișoarei, ținută la 26 Octobre, 1888.

Președinte:

Demetriu Moldovan
adm. prot.

A. Stoicovici,
notariu.

Din public.

Apel.

În credința, că numeroșii amici și tovarși în lupta pentru binele obtesc, susținută cu atâta curaj și abnegațiune în parlament, în sinoade, în congrese, congregațiuni comitatense, și în adunări de toate categoriile, în speranță, că toți protegiații toți admirătorii virtuților cetățenesci ale fericitului Mircea V. Stănescu ar dorī să aibă în casa lor chipul acestui bărbat extraordinar, subsemnatul am luat hotărârea de a comanda bustul frumosei sale figurile cutare sculptor renumit. Cine ar dorī să poseadă un exemplariu turnat în ghips, în format mic de birou, binevoească a se prenumera trimitându și cât mai curând adresa la subsemnatul, ca să me pot orienta în privința numărului esemplarelor. Prețul unui bust nu cred că va trece preste 5 fl.

Oravița, 9 Decembre, 1888.

Dr. G. Vuia.

Lista

contribuțiilor generale la înființarea fondului general metropolitan în a. 1880.

(Urmare.)

XVIII. Protopresbiteratul Mureșului.

Cu discul: Botez 1 fl. 38 cr., Fărău 38 cr. — Suma 1 fl. 76 cr.

Prin colectă dela particulari: Botez 1 fl., Ciunga 1 fl., Fărău 2 fl. 24 cr., Herepea maghiară 2 fl. 50 cr., Heria 20 cr., Sân-Iacob 2 fl. 50 cr., Sân-Benedic 1 fl. 10 cr. — Suma 10 fl. 54 cr.

Din lada bisericeii: Botez 50 cr., Ciunga 80 cr., Fărău 5 fl., Heria 3 fl., Sân-Iacob 50 cr., Sân-Benedic 2 fl. — Suma 11 fl. 80 cr.

XIX. Protopresbiteratul M. Oșorheiului.

Cu discul: Egerseg cu filiile Sâncraiu, Remetea și Podeni 2 fl., Erdő Szt. György cu fil Havasdtő 2 fl., Nazna-Chișfalău 1 fl. 50 cr. — Suma 5 fl. 50 cr.

Prin colectă dela particulari: Berghia de câmpie 1 fl., Corunca 2 fl., Gerneseg cu filia Curtifaia 2 fl., Ielandul-mare 6 fl. 18 cr., Mureș-Sângeorgiu 3 fl., Nazna-Chișfalău 50 cr., Sânbenedic 1 fl. 14 cr. — Suma 15 fl. 82 cr.

Din lada bisericeii: Gerneseg cu filia Curtifaia 1 fl., Ielandul-mare 2 fl. — Suma 3 fl. (Va urma.)

Posta Redacțiunii.

Dlul X. Cunoașcem deja prea bine neajunsurile din protopopiatul D-voastre, dar dacă cele date publicității până aci n'au avut nici o înfrurire binefăcătoare, apoi puțină speranță avem a se îndrepta lucrurile pe aceasta cale.

Loterie.

Mercuri în 12 Decembre, 1888.

Brünn: 13 22 8 62 41

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11 Decembre 1888.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Galbin	5.78	5.77
Napoleon	9.64 1/2	9.64
100 marce nemțesci	59.67 1/2	59.70
London pe (poliță de trei luni)	121.85	121.85

Nr. 931. [1994] 2—3

CONCURS.

Neinsinuându-se în urma concursului publicat pentru întregirea postului de paroh din comuna Bruiu, protopresbiteratul Agnitei, nice un concurent calificat, să scrie din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia „Telegraful român.”

Emolumentele.

1. Casa parochială cu edificiile necesare și grădina de pomi și legumi	fl. 40.—
2. 85 ferdele vechi de bucate à 1 fl.	fl. 85.—
3. Dela 94 familii câte o țigă de lucru cu palma, à 50 cr.	fl. 47.—
4. Folosirea porțiunii canonice	fl. 90.—
5. Lemne de foc până în 10 stângini	fl. 20.—
6. Stola uscată după calculul mediu	fl. 82.30
7. Alte accidentii și venituri extraordinare	fl. 36.—
Suma	fl. 400.30

Deslușiri mai de aproape despre aceasta parohie se pot căpăta la oficiul protopresbiteral concert.

Doritorii de a ocupa această parohie au a-și așterne petițiunile lor la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Agnita, provădute cu documentele prescise în statutul organic și regulamentul pentru parohii.

Bruiu, în 12 Novembre, 1888.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Sabin Piso,
protop.

Nr. 439. [1993] 2—3

CONCURS.

În sensul preagrațioasei rezoluțiuni consistoriale dte. 20 Septembrie a. c. Nr. 3642 B, pentru ocuparea postului de capelan în parohia Soccet cu filiile Poiana Rechițelii și Runcu-mare se scrie acum a treia oară concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Tel. Rom.

Salariul împreună cu acest post este 300 fl. v. a. în bani ori în naturale dela popor.

Cei-ce doresc a reflecta la acest post, vor avea a-și așterne suplicile lor de concurs instruite conform prescrierilor regulamentului în vigoare pen-

tru parohii la subscrișul în termenul deschis.

Deva, la 14 Novembre, 1888.

Pentru comitetul parochial

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 429 [1992] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela scoala gr. or. română din comuna Tissa, se scrie concurs cu termenul până la 10 Decembre a. c.

Emolumentele:

a) în numărarii 110 fl., b) 80 măsuri cucuruz în boambe 96 fl., c) 4 măsuri fasole, à 2 fl. 8 fl., apoi cuartir liber și 8 0⁰ lemne, total 214 fl. anual.

Doritorii de a ocupa această stațiune au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare la subscrișul oficiu până la termenul sus-indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Dobrei.

Dobra, la 9 Novembre, 1888.

Romul de Crainic,
protopresbiter.

Nr. 760. [1991] 3—3

EDICT.

Maria Drăgan gr. or. din Trapold protopresbiteratul tractului Sighișoara, ei,

care de 9 ani a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Eliă Calbează gr. or. din Trapold, — se citează prin aceasta a se infățișa înaintea subscrișului oficiu protopresbiteral în termen de 6 luni dela publicarea acestui edict, — căci la din contră se va pertracta procesul divorțial intentat de bărbatul seu și în absența ei.

Sighișoara, 20 Octobrie, 1888.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișoarei.

Demetriu Moldovan,

Sz. 4831 plg.

[1888] 3—3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi királyi törvényszék ezennel közhírré teszi, miszerint Nagyküüllő megyei Ugra község általános határozatának megengedhetősége iránt tárgyalási határidőül **1889-ik évi január hó 9-ik napja reggeli 8 órája** Ugra községben az előjáróság hivatali helyiségében kitűzetett s erre a község összes birtokosai azon figyelemmel idéztenek meg, hogy a meg nem jelent felek úgy tekintetnek, mint a kik a tagosításba beleegyeznek, s hogy a kérvény első példányát ezen királyi törvényszéknél megtekintetik.

A tárgyalást királyi törvényszéki bíró Szenkovich Dénes tartja meg.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1888 november hó 12-én tartott üléséből

Nagy Lajos
elnök.V. Jakab,
jegyző

Se deschide abonament pe anul 1888

la

„Amicul Familiei” Diariu beletristic și enciclopedic-literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 di a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articlii sociali, poesie, romane, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează chestiuni literare și științifice cu reflecțiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a românilor de pretutindene, precum și a celorlalte poporațiuni din patriă, și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grigile vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indivizilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român” Diariu bisericesc, scolaric și literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștiia mulțime de predice pre Dumineci, sârbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrali, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericească, scolarică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

== Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplariu. ==

== Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere ==

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura propriă:

Apologie. Discursiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înverdate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românești în vorbire și scriere înverdată și apretiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet). Broșura I. II și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericesci la toate sârbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 2½ coale. Acest op. de cuvântări bisericesci întrece toate opurile de acest soi apărute până acum — având și o notiță istorică la fie-care sârbătoare, care arată timpul introducerii; fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzariul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală. — Continuarea novelei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul sicastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigeni în Aulidia. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluț. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșu Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui exemplariu cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op, întogmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm, mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la români de D. V. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop profesor la gimnasiul din Năsăud. — Mar. 1 aprobat prin Ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbei române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, prof. gimn. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op. aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decembre 1885 Nr. 48518. Partea practică foarte bogată a acestui op — cuprinzând compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebuința cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu me uita. Colecțiune de versuri funebrali, urmate de iertățiuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în scoala populară pentru învățători și preparandii. Broș. I. scrisă de Gavril Trif, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritariul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplariu broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritariu sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe secsele. Prețul unui exemplariu broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe secsele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplariu e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea sânteii Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplariu spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Epistola D. N. Iisus Christos. Prețul unui exemplariu legat și spedit franco e 15 cr.

[1765] 48—50